

Ανδρέας: Προσκλήτήριο

Συνέχεια από σελίδα 5

σύντομο χρονικό διάστημα έχουμε ένα νέο όργανο -«επαναστατικό» δεν προβλέπεται από το καταστατικό, εντάξει είμαστε σε «επαναστατική» περίοδο- εάν αυτή τη στιγμή θα έχουμε μια γραμματεία εκλεγμένη από την ΚΟΕΣ, γιατί να έχουμε ένα Ε.Γ. καινούργιο που να λειτουργήσει για ένα μήνα;

Είναι ένα ερώτημα που σας το θέτω. Σας θέτω τις σκέψεις μου και από κει και πέρα εδώ είμαστε για να τεθούν όλες οι απόψεις και όλες οι στάσεις.

Αμέσως μετά συνέρχεται η Πανελλήνια συνδιάσκεψη με θέματα ημερησίας διάταξης:

1) διακήρυξη αρχών και στόχων της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ

2) θέσεις για ένα μίνιμουμ πρόγραμμα προοδευτικής και δημοκρατικής διακυβέρνησης της χώρας.

3) Οργάνωση του εκλογικού αγώνα, (η οποία όμως αρχίζει παράλληλα από τώρα άμεσα). Στην Πανελλήνια Συνδιάσκεψη συμμετέχουν η ΚΟΕΣ, οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των οργανώσεων πρωτοβουλίας και αντιπρόσωποι φορέων ή πολιτικά στελέχη που συνεργάζονται ή συμπεριφέρονται στα πλαίσια του κοινού στόχου με το ΠΑΣΟΚ.

Συγκροτείται άμεσα Κεντρική Επιτροπή Εκλογικού Αγώνα. Στην επιτροπή δεν συμμετέχουν κανείς από τους βουλευτές ή τους υποψηφίους βουλευτές του Κινήματος. Η Κεντρική Επιτροπή εκλογικού αγώνα συγκροτεί νομαρχιακές επιτροπές εκλογικού αγώνα μέσα σε 15 μέρες.

Σε κάθε χωριό, σε κάθε συνοικία -ενορία της πόλης, σε κάθε διαμέρισμα μεγάλου δήμου, με μια διαδικασία που γίνεται από κάτω, συγκροτούνται άμεσα επιτροπές εκλογικού αγώνα μέσα από ανοιχτή ολομέλεια μελών, φίλων, οπαδών του Κινήματος.

Όπου κρίνεται απαραίτητο συγκροτούνται ειδικές επιτροπές για γυναίκα και νεολαία.

Οι επιτροπές εκλογικού αγώνα αρχίζουν αμέσως δουλειά σπίτι - σπίτι για τις νέες εκλογές.

Διάλογος

Παράλληλα από σήμερα ξεκινά μια προσπάθεια επαφής, διάλογου και σύγκλισης με όλες τις προοδευτικές, δημοκρατικές και αριστερές δυνάμεις ή μεμονωμένα πολιτικά στελέχη που συμφωνούν στην προσπάθεια να ανατραπεί η παλινόρθωση του κράτους της Δεξιάς και να δοθεί μια προοδευτική, δημοκρατική διεξόδος στον προσανατολισμό και τη διακυβέρνηση της χώρας.

Το ΠΑΣΟΚ κρατά ανοιχτή και υπό διαμόρφωση μαζί τους τις συντεταγμένες αυτής της πορείας.

Αμέσως μετά τις εκλογές όλες οι οργανώσεις πρωτοβουλίας μετατρέπονται σε Τοπικές, Κλαδικές και οργανώσεις χώρου δουλειάς στην εφαρμογή του καταστατικού για την καθαρά προσυνοδική διαδικασία που θα οδηγήσει στο Συνέδριο.

Αλλά εμείς, το ΠΑΣΟΚ δεν είναι καταδικασμένο να μείνει για πολύ χρόνο στην αντιπολίτευση.

Ασφαλώς θα υπάρξει στη Συνδιάσκεψη μια διαμόρφωση ιδεολογικών και πολιτικών τοποθετήσεων, κυβερνητικών πια, κυβερνητικής πολιτικής με όλη την εμπειρία που έχουμε από τα χρόνια και διακυβέρνησης και αντιπολίτευσης και αυτό, ας μου επιτραπεί, άσχετα από το κείμενο το οποίο κυκλοφόρησε προεκλογικά.

Πρέπει να δούμε μερικά θέματα σε βάθος, με τα διεθνή τους φόντα και τις γενικότερες πολιτικές.

Και εδώ θα ήθελα να πω μερικά λόγια τα οποία αφορούν την πολιτική μας, τις προτεραιότητες όταν θα είμαστε ξανά κυβέρνηση και μπορεί να αποτελέσουν ορισμένα από αυτά, αν θέλετε και σημεία που αφορούν το τι δεν κάναμε στα 8 χρόνια που ίσως έπρεπε να είχαμε μωρόσει να κάνουμε. Μπορεί να το δει κανείς και έτσι αν θέλει όχι ολόκληρο αλλά ορισμένα κομμάτια.

Είμαστε και πρέπει να είμαστε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κίνημα. Και το ότι είμαστε σημαντικό αριθμητικά, ποσοστιαία σε σύγκριση με τα άλλα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Αναφέρομαι βεβαίως στην Κοινότητα, όταν λέω Ευρώπη ή στη Δυτική Ευρώπη, δεν αναφέρομαι στην Ανατολική.

Τι δεν πρέπει και τι πρέπει να είμαστε.

Ο κρατιομός πνέει τα λούστια.

Η Ανατολική Ευρώπη αποτελεί νομίζω δείγμα αποφασιστικό κοινωνικό ότι ο κρατιομός δεν αποτελεί λύση και ότι αντίθετα οδηγεί στην αποτελέωση και τελικά στην έλλειψη κάθε έννοιας που δίνει δικαιώματα και εξουσίες, στον πολίτη. Και στον οικονομικό τομέα, τα επιτεύγματα είναι πενήχρα είναι καταστροφικά. Κι αυτό βεβαίως είναι κάτι που έχει πλήρως υποστηριχθεί από ηγεσίες ανατολικών χωρών και δεν αναφέρομαι μόνο στον Γκορμπατσόφ ή και στην αριστερή του αντιπολίτευση, αλλά αναφέρομαι ακόμα και σε ορισμένες άλλες χώρες του ανατολικού μπλοκ.

Γνωρίζουμε τι φέρνει ο νεοφιλελευθερισμός. Μια κοινωνική ανισότητα που είναι αβάσταχτη για χιλιάδες οικονομικά και βιομηχανικά προωθημένες. Πέραν από την ανεργία υπάρχει η περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού εκεί ο νεοφι-

λελευθερισμός στηρίζει την ιδιωτικοποίηση και βέβαια η Ν.Δ. και αυτή στηρίζει την ιδιωτικοποίηση ως το γιαιτικό ενάντια στον κρατιομό και είναι σαφές ότι για μας η κοινωνικοποίηση αποτελεί τη μόνη δυνατή αλтерνατίβα.

Συνυπάρχουν βέβαια αναγκαστικά σε κάθε οικονομία και ο κρατικός δημόσιος και ο κοινωνικός και ο ιδιωτικός τομέας. Αναμφισβήτητα. Αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Ότι συνυπάρχουν, συνυπάρχουν.

Με διάφορα ποσοστά αν θέλετε σημασίας για την οικονομία.

Για μας τι σημαίνει αυτό; Για το ΠΑΣΟΚ;

Για το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ;

Όλες οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί πρέπει να φύγουν από τον έλεγχο του κράτους. Πρέπει να κοινωνικοποιηθούν.

Και νομίζω ότι εμείς εδώ σ' αυτό το χώρο, δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε τι σημαίνει κοινωνικοποίηση.

Αυτά τα οποία κάναμε δεν είναι ούτε η εισαγωγή στην κοινωνικοποίηση. Πρέπει να υπάρξει και λύτρωση από το κράτος, που σημαίνει βέβαια ότι θα πρέπει να καταστούν και αυτές οι επιχειρήσεις κατά κάποιον τρόπο οικονομικά αποδοτικές αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει οι εργαζόμενοι και άλλοι κοινωνικοί φορείς να αναλάβουν την ευθύνη της γενικότερης καθοδήγησης αυτών των επιχειρήσεων.

Όπου είναι απαραίτητο, για λόγους κοινωνικής πολιτικής να ευνοηθεί κάποιο τμήμα του πληθυσμού, αλλά αυτό να λειτουργήσει αρνητικά για τα έσοδα μιας τέτοιας επιχείρησης τότε το κράτος μπορεί να επιδοτήσει. Αλλά το κράτος αποτραβιέται και οι κοινωνικοί φορείς αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους.

Υπάρχει ένα δεύτερο σημείο. Το πήρα από τις εμπειρίες μας και είναι άκρως σημαντικό. Είναι εκείνο που ονομάζαμε προβληματικές επιχειρήσεις. Υστερα από τις εμπειρίες τις οποίες είχαμε, τις πολύ τραυματικές εμπειρίες, είναι σαφές ότι ο δημόσιος τομέας μπορεί και πρέπει να στηρίζει μόνο εκείνες τις προβληματικές που είναι τεράστιας εθνικής σημασίας.

Δεν λύνεται το πρόβλημα της ανεργίας με τη συνέχιση μεγάλων ελλειμμάτων, αντίθετα γίνεται ερηκτικότερο. Η ανεργία όταν κλείσει μια προβληματική πρέπει να αντιμετωπιστεί με φαντασία και ασφαλώς με μέτρα κοινωνικής πολιτικής αποφασιστικά. Αλλά δεν μπορούμε να

διακινδυνεύουμε ελλειμματικές που ουσιαστικά είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Υπάρχει όμως κάτι βαθύτερο το οποίο έχει επισημανθεί από στελέχη του Ε.Γ. - και ιδιαίτερα από ένα στέλεχος που το έχει γράψει αυτό - αλλά είναι και θέσει δικιά μας και δικιά μου, γνωστή θέση αλλά πρέπει να την τονίσουμε.

Εμείς δεν επιδιώκουμε να κάνουμε τον Έλληνα πολίτη ιδιώτη, αλλά αυτοδιαχειριζόμενο πολίτη.

Θέλουμε να αποδυναμώσουμε το κέντρο και την κεντρική κρατική μηχανή. Δεν το πετύχαμε. Έχουμε κάνει σημαντικότερα βήματα στην αποκέντρωση και αυτοδιοίκηση.

Δεν είναι όμως τέτοια που να έχουν αλλάξει ποιοτικά το χαρακτήρα της κοινωνίας και οικονομίας θα πρέπει να αποφασίσουμε ότι το κέντρο θα αποδωθεί στην περιφέρεια, στο νομό, στο δήμο, στο δήμοι εξουσίες τις οποίες τόσο ζηλότυπα μέχρι τώρα κρατάει παρά τους νόμους, παρά τις αποφάσεις, παρά τις παροτρύνσεις.

Για όλα τα θέματα ο πολίτης πρέπει να έχει άποψη.

Και παλιά πολύ παλιά είχαμε μίλησει για αναπτυξιακές επιτροπές βάση (ΑΕΒ) αυτή η σκέψη που οι πολίτες συνεργάζονται στο τοπικό επίπεδο ή σε άλλα επίπεδα, συμμετέχουν.

Θα πρέπει ο πολίτης να έχει τη δυνατότητα να παίζει ρόλο στην αποκέντρωση, αυτοδιοίκηση, αποδυνάμωση του κέντρου.

Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά που απαραίτητα είναι χαρακτηριστικά του Κινήματός μας. Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πλέον, για να έχουμε το δικαίωμα να χρησιμοποιούμε τον όρο σοσιαλιστικό, η παιδεία, η υγεία, η στέγη θα αποτελέσουν πρώτα μέληματα της πολιτικής. Σε ό,τι αφορά την παιδεία έχουμε αναμφισβήτητα κάνει τεράστια βήματα. Όμως σε ό,τι αφορά την ανώτατη παιδεία περάσαμε το νόμο - πλαίσιο που έφτασε μέχρι ένα σημείο και ύστερα τον κούτσουρέσαμε. Δεν περάσαμε την ΕΑΓΕ, δεν περάσαμε την Ακαδημία, η οποία θα είχε σπάσει το αντιδραστικό καθηγητικό κατεστημένο στον πανεπιστημιακό χώρο.

Το αναφέρω γιατί είναι κρίσιμο θέμα για τη νεολαία μας τη σπουδάζουσα. Σε ό,τι αφορά την υγεία και βέβαια είμαστε υπερχρηνοί για το ΕΣΥ. Όμως δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι παραμένουν μεγάλα αποφασιστικά βήματα για να καλυφθούν πλήρως οι ανάγκες του λαού μας σε υγεία.

1ο ΜΕΡΟΣ

Η εισήγηση Σημίτη

Η εισήγηση του Κώστα Σημίτη είναι η εξής:

Το ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίζεται σήμερα από ανησυχία, αμφιβολίες και αναζήτηση. Ανησυχία για τις μελλοντικές εξελίξεις. Αμφιβολίες για την ορθότητα της μέχρι σήμερα πολιτικής του. Αναζήτηση ενός προγράμματος και μιας νέας φυσιογνωμίας που θα του δώσουν πάλι την πρωτοπορία στις εσωτερικές εξελίξεις.

Απέναντι στην κρίση η μέχρι σήμερα στάση του επίσημου Κινήματος είναι η υποτίμηση της. Ο δρόμος για το νέο ΠΑΣΟΚ δεν ανοίγει με τον ερησυχασμό. Η δημιουργική αυτοκριτική θα μας επιτρέψει να χαράξουμε τις νέες κατευθύνσεις.

Χάσαμε τις εκλογές. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε.

Οι ίδιοι που χτες ισχυρίζονταν ότι θα φτάσουμε ποσοστά 48%, θριαμβολογούν για το 39,1% και υποστηρίζουν ότι αποτελεί μεγάλη επιτυχία. Μοιάζει να είναι τυφλοί στα πασιφάνη. Χάσαμε περίπου 15% των ψήφων μας, ποσοστό πολύ μεγαλύτερο από εκείνο μιας φυσιολογικής φθοράς. Η εκλογική μας αποτυχία οφείλεται στην αδράνεια μας απέναντι σε σημαντικά προβλήματα, την αντιφατικότητα των επιλογών μας, την έλλειψη συντονισμού και κυρίως την εξοργιστική αδιαφορία απέναντι στις κοινωνικές αντιδράσεις για την υπόθεση της Τράπεζας Κρήτης. Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ αδιαφόρησε για τη συνεχώς διευρυνόμενη διάσταση μεταξύ της πολιτικής εξουσίας και της κοινωνίας.

Στις 18 Ιουνίου το 61% του ελληνικού λαού αρνήθηκε το πρότυπο το οποίο δώσαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Δήλωσε ότι επιθυμεί ένα άλλο πρότυπο. Αυτό είναι μια ηχηρή απόρριψη.

Χάσαμε και στις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης. Δεν αποδειχθήκαμε ικανοί να καταλάβουμε ποιες οι ευαισθησίες του Συνασπισμού, ώστε να προκατάλαβουμε τη στάση του με δικές μας κινήσεις. Οι κινήσεις μας ήρθαν καθυστερημένα και δεν έπειθαν. Ενίσχυσαν εκείνους του Συνασπισμού που ισχυρίζονταν ότι η μόνη δυνατή επιδίωξη μας ήταν η παραγραφή και αποδυνάμωση εκείνους του Συνασπισμού που επίζητούσαν τη δική μας συνεργασία.

Σήμερα μερικοί προσπαθούν να συγκλύσουμε τις δύο αυτές ήττες με τη θεωρία της προδοσίας της Αριστεράς. Όλα θα πήγαιναν καλά, ισχυρίζομαστε, και θα σχηματίζαμε πάλι κυβέρνηση αν ο Συνασπισμός δεν ξεπουλούσε τις αρχές του. Ας μην καθυστερήσουμε. Αν δεν είχαμε αποδώσει το 61% του ελληνικού λαού, αν δεν είχαμε δημιουργήσει αθήματα οργής στην Αριστερά, αν δεν είχαμε τηρήσει επαμφοτερίζουσα στάση στην υπόθεση της Τράπεζας Κρήτης η Αριστερά δεν θα είχε τη δυνατότητα να μας αγνοήσει. Οι δικές μας αδυναμίες έδωσαν στο Συνασπισμό την ηθική δικαίωση της συνεργασίας με τη Δεξιά.

Σε κάθε φάση της πολιτικής εξέλιξης τον τελευταίο χρόνο η θέση μας χειροτέρευσε. Και θα συνεχίσουμε να κατεβαίνουμε τη σκάλα αν δεν δράσουμε αποφασιστικά. Στις αρχές του Νοεμβρίου 1988 η υπόθεση Κοσκωτά ήταν για μας ζήτη συνωμοσίας και όσοι επισημάναν την ανάγκη επανεξέτασης της πορείας, προετοίμασαν αποστασίες. Ο Κουτσόγλωργος επιβεβαιώνονταν στον ανασχηματισμό του Νοεμβρίου στο ρόλο του πιο σημαντικού κυβερνητικού στελέχους. Ο ανασχηματισμός αποδείχτηκε ενέργεια χωρίς συνέπεια.

Η θεωρία της ξένης ανάμιξης αντικαταστάθηκε τότε με τη θεωρία της σκευωρίας, για να φτάσουμε αργότερα στην οδυνηρή διαπίστωση, ότι πράγματι υπάρχει σκάνδαλο και πράγματι έχουν εμπλοκή πρώτης γραμμής στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Εν τω μεταξύ είχαμε χάσει τη μάχη των εντυπώσεων και εδραίωνε την πεποίθηση στην πλειοψηφία των Ελλήνων ότι μας ενδιέφερε η συγκάλυψη και όχι η αποκάλυψη του σκανδάλου.

Τις διαπραγματεύσεις μετά τις εκλογές διεξάγαμε με τη βεβαιότητα, ότι η λύση δεν είναι δυνατή χωρίς εμάς και

Αύριο το β' μέρος της εισήγησης του Κώστα Σημίτη στην Κ.Ε.

Αρα θα μπορούσαμε να επιβάλουμε τους όρους μας. Διαπιστώσαμε ξαφνικά, ότι δεν έχουμε την αποκλειστικότητα των κυβερνητικών λύσεων και βρεθήκαμε παρ' έλλειψη στην αντιπολίτευση. Δεν προλάβαμε αυτό που διαγραφόταν πριν από τις εκλογές ως πολύ πιθανό, το αντι-ΠΑΣΟΚ μέτωπο. Μόλις σχηματίστηκε η κυβέρνηση Τζαννετάκη, αδρανίσουμε να πάρουμε εμείς πρωτοβουλίες για την ενεργοποίηση του νόμου περί ευθύνων υπουργών. Δεν παρουσιάσαμε τη δικιά μας εκδοχή για το πώς αντιλαμβανόμαστε την τιμωρία των ενόχων, όποιοι και αν είναι. Η παραπομπή του Ανδρέα Παπανδρέου ήρθε πάντοτε. Η αυτοκάθαρση έμεινε κενός λόγος. Στη Βουλή ακολουθήσαμε και ακολουθούμε τακτική που στον αμέτοχο παρατηρητή δημιουργεί την πεποίθηση ότι παρανόμισε το ΠΑΣΟΚ και όχι οι λίγοι που δεν τήρησαν τις υποχρεώσεις τους.

Οι μεγάλες δυσκολίες μας περιμένουν. Στις επόμενες εκλογές μια σειρά στελεχών μας θα είναι υπό κατηγορία. Δεν νομίζω κανείς να αμφιβάλλει ότι η λογική κατάληξη των σπερμικών ενεργειών της κυβερνητικής παράταξης είναι η παραπομπή του Προέδρου μας Ανδρέα Παπανδρέου σε δίκη. Στον εκλογικό αγώνα οι αντιπαλοί μας θα χρησιμοποιήσουν ως αψίσα τα κλητήρια θεσπίσματα και ως επιχείρημα την πιθανολογούμενη ενοχή των στελεχών μας. Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση το Κίνημα δεν διαγράφει διέξοδο. Μερικοί οραματίζονται μια οργανωμένη λαϊκή αγανάκτηση που θα οδηγήσει στην ανατροπή της κυβέρνησης.

Πρόκειται για αφέλεια. Η πλειοψηφία του ελληνικού λα-

δεν θα αναφερθώ ειδικότερα στη στέγη και στην πρόνοια, δεν είναι για τώρα.

Αλλά ένα σοσιαλιστικό κίνημα σαν το δικό μας δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι η Ελλάδα σήμερα, το '92 και ύστερα ειδικότερα θα βρεθεί σε μια δινή ανταγωνιστική τεραστίων διαστάσεων.

Και ότι είναι γι' αυτό απαραίτητο και οι ρυθμοί ανάπτυξης στη χώρα μας να είναι υψηλοί.

Θεωρούμε σημαντικά τα επιτεύγματα μας στον οικονομικό τομέα και κύρια από τη σταθεροποιητική πολιτική αν και ύστερα κάναμε ορισμένα βήματα άλλης μορφής απαραίτητα, κοινωνικής δικαιοσύνης, στην πρώτη τετραετία. Και είναι απαραίτητο να αναγνωρίσουμε ότι το κατά κεφαλή εισόδημα της χώρας μας σε σχέση με το κατά κεφαλή εισόδημα των σχετικά φτωχότερων χωρών της Κοινότητας δεν ανεβαίνει αλλά κατεβαίνει ως ποσοστό.

Είμαστε υποχρεωμένοι να πάρουμε όλα εκείνα τα μέτρα τα οποία θα οδηγήσουν και σε αύξηση της παραγωγής και σε αύξηση της παραγωγικότητας και αυτή η δουλειά θέλει φαντασία και μελέτη γιατί πρέπει να συμβιβάζεται και να συνδυάζεται με την κοινωνική πολιτική την οποία ανέφερα πριν από λίγο.

Και βέβαια δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι το σοσιαλιστικό μας κίνημα είναι πανελλήνιο, είναι και πατριωτικό και ότι είμαστε η μόνη χώρα της Ευρώπης, εννοώ της ΕΟΚ η οποία αντιμετωπίζει και θέμα εθνικής ανεξαρτησίας και θέμα εθνικής ακεραιότητας.

Έχουμε το Αιγαίο, έχουμε το Κυπριακό και θα μπορούσα να προχωρήσω και σε άλλα θέματα.

Είναι και αυτό για μας μια ειδοποιός διαφορά ότι αυτές οι αξίες της εθνικής οντότητας και ανεξαρτησίας, της εθνικής μας εδαφικής ακεραιότητας αποτελούν χαρακτηριστικά του δικού μας προγράμματος που δεν θα το βρει κανείς στα προγράμματα άλλων σοσιαλιστικών κομμάτων.

Και δεν πρέπει να το ξεχνούμε ούτε μια στιγμή, ότι ούτε δημοκρατία ούτε σοσιαλισμό χτίζουμε αν δεν κατοχυρώσουμε και την εθνική μας ανεξαρτησία και την εδαφική μας ακεραιότητα.

Αυτές είναι μερικές μόνο σκέψεις γενικής μορφής που βγαίνουν από κάποια εμπειρία δικιά μας και που θα πρέπει να ενσωματωθούν αλλά και να υλοποιηθούν, να ενσωματωθούν στο πρόγραμμά μας και να υλοποιηθούν από την επόμενη κυβέρνηση που οπωσδήποτε θα είναι δική μας.

ού δεν στηρίζει περιπέτειες. Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να είναι ο εγγυητής της τήρησης του Συντάγματος και της ομαλής λειτουργίας των θεσμών. Κατοχύρωσε τη δημοκρατία και πρέπει να περιφρουρήσει τη λειτουργία της.

Η ανατροπή της αρνητικής πορείας μας προϋποθέτει ριζική αναμόρφωση της μέχρι σήμερα λειτουργίας του Κινήματος.

α) Χρειάζεται αλλαγή στον τρόπο λήψης των αποφάσεων και της λειτουργίας των οργάνων του Κινήματος.

Η καθοδήγηση πραγματοποιείται από ομάδες που συγκροτούνται άτυπα, διαφορετικές ανάλογα με τα θέματα και τις λειτουργίες με σημείο αναφοράς τον πρόεδρο του Κινήματος. Η ευκαριακή αυτή και προσωποπαγή δομή δεν επιτρέπει την ορθή αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η σημερινή κατάσταση είναι η αδιαμφισβήτητη απόδειξη γι' αυτό. Η λύση είναι απλή. Να λειτουργήσει το Εκτελεστικό Γραφείο σύμφωνα με το καταστατικό ως Πολιτικό Γραφείο, ως το κεντρικό καθοδηγητικό όργανο και όχι όπως σήμερα ως γνωμοδοτική και διεκπεραιωτική υπηρεσία.

β) Χρειάζεται αλλαγή στην αντίληψη που επικρατεί για τη σχέση πρωτοβουλίας-ευθύνων-λογοδοσίας. Η δημιουργία παράλληλων άτυπων μηχανισμών και ομάδων εξουσίας στο Κίνημα, όπως και παλιά στην κυβέρνηση, έχει οδηγήσει στο φαινόμενο οι μεν τυπικά υπεύθυνοι να μην αποδέχονται τις ευθύνες τους, οι δε ουσιαστικά υπεύθυνοι να επικαλούνται την τυπική έλλειψη ευθύνων τους. Όλοι δε να μη λογοδοτούν. Απαραίτητη προϋπόθεση της ορθής επαναλειτουργίας του Κινήματος είναι οι υπεύθυνοι να ασκούν τις πρωτοβουλίες με τις οποίες έχουν επιφορτιστεί και να λογοδοτούν για τις ενέργειές τους.

γ) Χρειάζεται αλλαγή στην αντίληψη που επικρατεί για το κομματικό χρέος και την ηθική στάση. Σήμερα ο κομματικός σοβινισμός οδηγεί στην ταύτιση με την οποιαδήποτε συμπεριφορά έστω και αν είναι αντίθετη με τα πρότυπά μας. Σήμερα, όταν μια ενέργεια ωφελεί το κόμμα, αδιαφορούμε για το εάν είναι αντίθετη με τις αρχές μας.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για τα δύο αυτά συμπτώματα. Η καθημερινή μας δράση πρέπει να είναι σύμφωνη με την κοινωνική και ατομική ηθική που επαγγελλόμαστε. Το κομματικό συμφέρον δεν αγιάζει τα μέσα. Υπάρχει διαλεκτική σχέση μεταξύ τους. Μέσα που δεν είναι σύμφωνα με τα πρότυπά μας μεταιώνουν εκείνο που επιδιώκουμε. Πρέπει να αναγνωρίσουμε μερικές πικρές αλήθειες. Υπάρχει σκάνδαλο Κοσκωτά όπως υπάρχουν και πολιτικές ευθύνες για το σκάνδαλο αυτό. Υπάρχει η υποψία στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού ότι το ΠΑΣΟΚ δεν επιθυμεί μία αντικειμενική έρευνα για να διαπιστωθεί αν ευσταθούν όσα καταγγέλλονται. Γι' αυτό δεν πρέπει να οχυρωθούμε πίσω από διαδικαστικές αντιρρήσεις. Θα πρέπει να εισφέρουμε όλα τα στοιχεία που διαθέτουμε, ώστε να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια. Και αφού αποκαταστήσουμε τη διαφάνεια να επιστημόνομε ποιες κατηγορίες δεν ευσταθούν και αποτελούν προσπάθεια σπύλωσης και εκδίκησης.